

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. В*, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОС, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АН** М. П**

Членове: В** Й. М**

Н** Д. Н**

като разгледа докладваното от АН** М. П** Въззивно гражданско дело № 20221300500141 по описа за 2022 година

Производството по делото е по чл.463 от ГПК във вр. с чл.274-278 ГПК.

Образувано е по жалба от Община В** срещу изготвеното разпределение на сума постъпила от продажба на недвижим имот собственост на длъжника Д** М** Ф**. Предмет на обжалване са действията на ЧСИ В**Т**, рег. № 724, а именно Разпределение, извършено на 22.03.2022 г. по изп.д. №20177240400009. Поддържа се в жалбата, че при извършване на Разпределението от 22.03.2022г по изпълнително дело № 20177240400009 в полза на Община В**е разпределена сума в размер на 244,39 лева от длъжника по делото Д** М** Ф** към Община В** задължения за данък върху недвижим имот и лихвите към тях, отнасящи се изцяло за продаденото на публична продан недвижимо имущество, собственост на длъжника.

Според жалбоподателя длъжимите към Община В** суми за такса битови отпадъци следва да бъдат приравнени на вземанията по чл. 136 ал.1 т.2 от ЗЗД, тъй като се отнасят до недвижимия имот, който е предмет на принудително изпълнение и съответно на разпределението, извършено по изпълнителното дело.

Иска се да бъде отменено бъде извършено ново разпределение, с което към сумите , разпределени на Община В**да бъдат включени и таксите за битови отпадъци за продадения имот.

Основният възискател по делото ОББ е подал становище , в което поддържа , че жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение. Излага, че разпределението е правилно и законосъобразно и не страда от посочените в жалбата пороци.

Ответната по жалбата страна – длъжник не е взел становище по жалбата.

В мотивите си по обжалваните действия ЧСИ Т** излага подробни аргументи за правилност и законосъобразност на извършеното разпределение. Посочва, че съгласно разпоредбата на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, с право на предпочтително удовлетворяване пред останалите кредитори се ползват вземанията на държавата за данъци върху определен имот на стойността на този имот.

Счита, че с тази привилегия се ползват само публичните вземания за данъци, но не и вземанията за такси за битови отпадъци. Касае се за различни по характер публични вземания, общото между които е само обстоятелството, че размерът им е обусловен от данъчната оценка на имота, за който се отнасят. Таксата за битови отпадъци не може да се определи като данък върху недвижимия имот, тъй като за разлика от вземането за данъци, което е безвъзмездно по своя характер, вземането за такси е възмездно, тъй като по същество си представлява цената на предоставяната от общината обществена услуга по сметоизвозване на отпадъците. Вземането за такса битови отпадъци не се обхваща от хипотезата по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД и за това не би следвало да се удовлетвори пред вземанията на вискателя.

Подчертава, че безспорно е налице разлика между „данък“ върху недвижим имот и „такса битови отпадъци“ върху същия имот. В допълнение следва да се има предвид и разликата в легалните определения на двете правни категории. В чл.1 от ЗМДТ са изброени изчерпателно местните данъци. Това са: данък върху недвижимите имоти; данък върху наследствата; данък върху даренията; данък при възмездно придобиване на имущество; данък върху превозните средства; патентен данък и туристически данък. Съгласно чл.62 от ЗМДТ такса битови отпадъци се заплаща от услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистота на териториите на обществено ползване в населените места. Самото определение на „ТБО“ се съдържа в глава трета, наименувана местни „Местни такси“, а не „Местни данъци“. Разпоредбата по чл. 9Б от ЗМДТ касае само процедурата по установяване, обезпечаване и събиране на местните такси, приравнявайки я с тази относно местния данък, но това обстоятелство не означава приравняване по правна характеристика и правни последици на местния данък с такса битови отпадъци. В този смисъл изчисляването на данъка върху притежаван недвижим имот е уреден в глава втора „Местни данъци“, а такса битови отпадъци е уредена в глава трета „Местни такси“.

Прави извод, че вземането за неплатена такса „битови отпадъци“ не представлява привилегировано вземане по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД. От изрично посочване на разпоредбата на вида на привилегированото вземане, следва, че с нея не се признава привилегията и за вземане за такса битови отпадъци.

Излага в мотивите, че законодателят използва понятието „вземания на държавата“, но изрично посочва техния вид, което изключва възможността да се касае за всички публични вземания. Посочената разпоредба не може да се тълкува разширително, тъй като същата съдържа в себе си основния за поставяне при разпределението във втори ред на вземанията на държавата, съответно на общините на територията, на които се намира продаденият на публична продажба недвижим имот, срещу който е било насочено принудителното изпълнение, за данъците дължими във връзка с този имот.

Таксата за битови отпадъци във връзка с недвижимия имот, срещу който е било насочено принудително изпълнение и осъществява публична продажба, не може да се ползва привилегията на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, тук като по своята правна същност е нещо различно от дължимите за имота данъци към държавата и общината. Таксата за битови отпадъци е заплащане на една вече извършена от съответната община услуга „по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържането на чистота на териториите за обществено ползване в населените места“ /чл. 62 от ЗМДТ/, което категорично я отличава от понятието за „данък“ върху тази сграда.

От събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност съдът прецени следната фактическа обстановка:

Изпълнително дело изп.д. №20177240400009 е образувано по молба на вискателя „Обединена Българска Банка“ АД със страни: вискател - ОББ АД С ЕИК**** със седалище и адрес на управление гр.С**, ул. С** С** №5 и длъжници: И**Ц** Б** с ЕГН ***** и З** Ц** Б** с ЕГН ***** и двамата с адрес гр.В**, ул.О** П** №*, етЛ, ап.1, предмет на изпълнение - парично вземане обезпечено с ипотека- констатирах следното: **Принудителното изпълнение е насочено срещу имот представляващ Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10971.506342.1.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Видин, в сграда № 1, в поземлен имот с идентификатор 10971.506.342 с предназначение жилище - апартамент със застроена площ 96,47 кв.м., представляващ втори етаж от Двуетажна масивна жилищна сграда, състоящ се от една стая с югоизточно изложение, една стая с**

югозападно изложение, състояща се от две помещения с портал по между им, една стая със северозападно изложение, баня с тоалетна с предверие и коридор, ведно с прилежащо подпокривно пространство и идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата по схема: на същия етаж: няма; под обекта: 10971.506.342.1.1; над обекта: няма, с административен адрес: гр.В**, ул.“Св. Р** В***”⁴ № **, ет*, ап.* и **Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10971.506.342.13 - представляващ сутеренен етаж от Двуетажна масивна жилищна сграда**, състоящ се от една стая с югоизточно изложение, една стая със северно изложение, една стая с южно изложение, една стая с югозападно изложение и една стая със северозападно изложение и пространството под стълбището за сутеренния етаж и коридор, при съседни самостоятелни обекти в сградата по схема, с административен адрес: гр.В**, ул.“Св. Р** В***”⁴ № *, ет*, ап.* собственост на ипотечен дължник Д* М** Ф**, с ЕГН *****.

Описът на имота е извършен на 11.12.2017 г. Началната цена е 35280.00 лева и публичната продан е насрочена от 10.01.2022г до 10.02.2022г. Обявлението е разгласено с протокол на частен съдебен изпълнител Виолета Томова от 06.01.2022г., регистриран в Районен съд В** под №20/07.01.2022 г. Продажбата се е състояла. За купувач с протокол от 11.02.2022 г. е обявена В** Л** Ф** с ЕГН ***** , с адрес гр. В**, ул. Б** №**.

В законоустановения срок купувачът е внесъл предложената цена по сметка на ЧСИ В** Т** в размер на 35280.00 /тридесет и пет хиляди двеста и осемдесет/лева

Върху продадения недвижим имот има учредена ипотека с Акт номер 106 , Акт Том 1 , № от дв. вх. Рег 1202, Дата от дв. вх. рег 21/02/2007 в полза на **ОББ АД С ЕНК***** със седалище и адрес на управление гр.С**, ул. С** С** №*подновена с № от входящ рег 7320, Дата от входящ рег. 30.12.2016, Двойно входящ номер: 7312, Дага^0.12.2016г, Том:4, Номер: 139 и вписана възбрана в полза на вискателя по настоящето изпълнително деяе. За имота се дължи такса битови отпадъци в размер на 244.39лева, видно от Удостоверението на МДТ В**. Ипотечният дължник Д**М** Ф** с ЕГН ***** и адрес гр. В**, ул. Б** №** няма публични задължения.

Жалбоподателят е бил уведомен за извършеното разпределение и в рамките на законоустановения 3 дневен срок била депозирана настоящата жалба.

С оглед гореизложеното депозираната жалба се явява процесуално допустима като подадена от надлежна страна с правен интерес. Разгледана по същество жалбата се явява частично основателна.

Продажната цена е внесена от купувача, поради което и е издадено и обявено на страните постановление за възлагане, съгласно отбелязванията. Насрочено е и е извършено разпределение на постъпилите от тази продан суми на 22.03.2022г.

При всичко така изложено, съдът приема, че жалбата е неоснователна.

При така установеното от фактическа страна, съдебният състав достигна до следните правни изводи:

Предпоставките на чл. 460 ГПК за извършване на разпределение са налице, когато по изпълнителното дело има повече от един вискател и постъпилата при изпълнението сума е недостатъчна за пълното удовлетворяване на всички вискатели. С разпределението съдебният изпълнител определя кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът на удовлетворяването им и каква сума се полага за пълно или частично плащане на всяко едно от тях. В разпределението се включват тези вземания, които са били предявени до деня на изготвянето му – на първоначалния вискател, на присъединените по право или по искане вискатели, както и разноските по изпълнението, които не са предварително внесени от вискател и които съдебният изпълнител има право служебно да събере от длъжника съобразно чл. 79, ал. 2 ГПК. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл. 136 ЗЗД, а степента на удовлетворяването им – от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред /ал. 3 на чл. 136 ЗЗД/. Съдебният изпълнител следва да извърши разпределението като подрежда кредиторите - участници в разпределението по реда на привилегиите и оставя на последно място хирографарните кредитори. От постъпилата сума, подлежаща на разпределение, се удовлетворява притезанието, което е първо по реда на привилегиите, като с останалата сума се удовлетворява следващото притезание по реда на привилегиите и т.н. до изчерпване на всички привилигирани притезания, ако това е възможно съобразно размера на постъпилата сума.

От жалбоподателя не се оспорва, че вземанията за данъци върху недвижимия имот, се ползват с привилегията по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД и се удовлетворяват предпочитателно пред вземанията по чл.136, ал.1, т.3 и сл. от ЗЗД, в т.ч. и пред ипотечното вземане на жалбоподателя. Предвид установеното, че разпределената в полза на Общината сума в нейната цялост е формирана от публични вземания и тези вземания са точно определени по пера-данъци, такси и лихви, в т.ч. по години, то въпросът, предопределящ законосъобразността на разпределението, остава единствено този допустимо ли е вземанията на Община Видин за такса битови отпадъци да се ползва от привилегията по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД. По поставеният въпрос съдебната практика е противоречива, при което част от съдилищата приемат, че вземанията на общините за такса битови отпадъци са такива по чл.136, ал.1, т.6 от ЗЗД, а друга част, че съставляват вземания с привилегия по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД. В основата на първото разбиране е ограничителното тълкуване на нормата на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, която урежда „вземанията за данъци“, но не е за такса битови отпадъци, докато в основата на второто разбиране е, че таксата битови отпадъци, която е свързана конкретно с имота, върху който се провежда изпълнението, не може да бъде разделена от данъка върху имота, при което макар източника на задължението да е един-самият имот, двете публични вземания да се събират по различен ред. Настоящият съдебен състав споделя първото застъпено в съдебната практика становище. *Публичните вземания на Видинската община за такса битови отпадъци по чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК, за които тя се явява служебно присъединен вискател, на основание чл. 458 от ГПК, не попадат в обхвата на тези, визирани от нормата на чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД и не са привилегирани. Нормата на чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД изрично визира само вземанията на държавата и общината за данъци, /напр. като местния данък/, но не и такси. Цитираната норма не може да бъде тълкувана разширително, ето защо и твърдението на жалбоподателя за привилегия на вземането му за такса битови отпадъци, се явява неоснователно.* **Таксата „битови отпадъци“ не представлява вземане, което следва да се удовлетвори по реда на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД – същото следва да се удовлетворява по реда на чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД**, като аргументите за това са свързани с правната природа на данъците и на таксите, императивния и изключителен характер на разпоредбата на чл. 136 ЗЗД и нейното тълкуване.

По правило данъците са законово установени, невъзвръщаеми и безвъзмездни вземания на държавата, за разлика от таксите, при които насрещна престация има, тъй като същите са свързани с предоставянето на конкретна услуга. Без съмнение под „вземането на държавата за данъци върху определен имот“ по смисъла чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД се разбира данъкът върху недвижимите имоти (ДНИ) по чл. 10 ЗМДТ, с който се облагат сградите, разположени на територията на страната, поземлените имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които съгласно ПУП имат предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ. ДНИ е пряк, имуществен, пропорционален, годишен данък, от който постъпва приход в бюджета на общината върху територията на която се намира имотът, като кръгът на данъчно задължените лица е определен в чл. 11 ЗМДТ.

Таксата за битови отпадъци, за разлика от местния данък върху недвижимите имоти, по съществото си представлява цената на предоставяната от общината обществена услуга по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, като всяка от тези дейности представлява отделна услуга, за която се дължи заплащането на отделна конкретно определена такса (арг. чл. 62 ЗМДТ). Кръгът на задължените лица е същият, като лицата, задължени да внасят данък върху недвижимите имоти (чл. 64 ЗМДТ вр. чл. 11 ЗМДТ).

Допълнителен аргумент в подкрепа на това становище е различния начин, по който се определят размерът на ДНИ и на таксата „битови отпадъци“. Докато данъчната оценка на имота е обуславяща за размера на ДНИ, съобразно нормите в Приложение № 2 към ЗМДТ (чл. 20 ЗМДТ вр. чл. 19, ал. 1 ЗМДТ), същата не може да бъде основа за определяне на таксата „битови отпадъци“ (арг. чл. 67, ал. 3 ЗМДТ). Размерът на таксата „битови отпадъци“ се определя според количеството на битовите отпадъци, като се вземат предвид разходите за извършване на дейностите, изброени в чл. 66, ал. 1 ЗМДТ, а когато тяхното количество не може да бъде установено, таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Във всеки случай основата, върху която се определя таксата, е обективен показател, като същата не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена (чл. 67, ал. 2 ЗМДТ и § 1, т. 16 от ДР на

ЗМДТ). В този смисъл, след като законът изключва данъчната оценка като критерий за определяне размера на такса „битови отпадъци“, а последната е основата за определяне на ДНИ, очевидно е, че самият данъчен закон ги разграничава като различни вземания, дължими на различно основание.

Очевидно е, че се касае за различни по характер публични вземания, общото между които е кръгът на задължените лица, който от своя страна се определя от обекта на облагане с данък върху недвижимите имоти (чл. 10 ЗМДТ вр. чл. 8, т. 1 ЗУТ).

От граматическото и логическото тълкуване на чл. 136 ЗЗД и систематическия прочит на разпоредбата, разположена в раздел „Привилегии“, във вр. чл. 133 ЗЗД (в раздел „Общи правила“) се установява, че **нормата на чл. 136 ЗЗД е изключителна и императивна. Следователно по общо правило същата не подлежи на разширително тълкуване, като следва да се приеме, че изброяването в нея (и в частност – в ал. 1, т. 2 от същата) е изрично и изчерпателно. Особената привилегия по т. 2 не се отнася за всички публични вземания на държавата по см. на чл. 162, ал. 2 ДОПК, а единствено на вземанията на държавата, изчерпателно изброени в чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД. По реда на т. 2 следва да се удовлетворяват единствено лимитативно посочените в съответната разпоредба вземания. Вземанията за такса битови отпадъци се включват в реда на привилегированите вземания по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД, поради което следва да се удовлетвори след удовлетворяване вземанията на заложените и ипотечарните кредитори, кредиторите с право на задържане и вземанията по чл. 136, ал. 1, т. 5 ЗЗД.**

Предвид изложеното и като счита, че при изготвяне на обжалваното разпределение съдебният изпълнител е спазил изискванията на закона за това, съдът приема, че жалбата се явява неоснователна, поради което ще следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ДЕЙСТВИЯТА НА ЧАСТЕН СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ В.Т**, изразяващи се в Разпределение, извършено на 22.03.2022 г. **по изп.д. №20177240400009** по описа на Частния съдебен изпълнител В** Т** с рег. № 724, с район на действие - района на ВОС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____